

BHAGAVAD KRIYA GITA

Capítols 1-4

*Escrit per Srila Vyasadeva,
comentat per Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya,
i traduït per Silah Pere Sicart*

Aquesta és la combinació Crística de la joia del Mahabaratha, el Baghavad Gita, escrita per Srila Vyasadeva, que és el mateix Comandant dels Ancians Omraam Mikhaël Aïvanhov, juntament amb els comentaris de Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya, el Cap de l'Atmasurya Kriya.

Els són els dos guies principals de la Humanitat, les dues encarnacions Crístiques més completes que hem tingut durant la fase final del Kali Yuga, treballant pels seus respectius Mestres, Peter Deunov i Babaji, que són l'emanació directa dels Ancians dels Dies, *Atik Yomin*: les Veus del Pare de Totes les Llums.

ÍNDEX

CAPÍTOL 1 - VISHAD IOGA	
“Ioga de la desesperació d'Arjuna”	3
CAPÍTOL 2 - SAMKHYA IOGA	
“Ioga de la distinció de l'Ànima i el Cos”	13
CAPÍTOL 3 - KARMA IOGA	
“Ioga mitjançant el Camí de l'Acció”	28
CAPÍTOL 4 - JNANA IOGA	
“Ioga mitjançant la Saviesa Transcendental”	37

*El text del Bhagavad Gita el trobareu escrit en **negreta** i els comentaris de Lahiri Mahasaya en lletra normal.

EL COR DEL FOC BLANC
LA FRATERNITAT DE LLUM I AMOR

www.cordelfocblanc.net

CAPÍTOL 1

VISHAD IOGA

“Ioga de la desesperació d'Arjuna”

1.1 Dhritarashtra va dir: En el Camp del Dharma (Dharmakshetra), en el camp sagrat dels Kuru (Kurukshetra), els meus fills i els fills de Pandu s'han reunit anhelant lluitar. Què estan fent els meus fills i que estant fent els fills de Pandu, oh Sanjaya?

1.1 Dharmakshetra significa que el dharma és la compassió cap a tots els elements, pels quals els éssers vius són salvats i protegits. Aquesta acció (karma) s'anomena acció sense acció. La prova: *“Karmanyakarma yah pasyet akarmanic karma yah. Sa buddhinam manushyeshu sa yuktah kridasna karmaknid”*. Això implica l'acció que es realitza sense desitjar cap resultat concret, l'acció que es rep del Mestre/Guru. A causa d'ella, la vida es prolonga, es manté la salut i el cos és salvaguardat; això és compassió. Primer es guareix el propi cos i després hom aconsegueix l'habilitat de donar la salut al cos dels altres.

Dharmakshetra implica el cos que està preparat per realitzar el Kriya, on l'Ànima Individual i l'Ànima Suprema (Paramatman) es manifesten en plena Gràcia i Glòria i els cinc elements estan de part seva, que són els cinc Pandaves: Yudhisthira, Bhima, Arjuna, Nakula, Sahadeva, que representen l'espai o èter, l'aire, el foc, l'aigua i la terra. Yudhisthira és l'espai o èter que fusiona directament amb l'Espai Infinit, això vol dir que va anar directament al Cels estan en aquest cos. Bhima és l'aire. Arjuna és el fill d'Indra: “I”=poder, “ndra”=foc, ell és el que té un poder com el foc. Es coneix com l'arc d'Indra i per això el llamp es diu Indrayudh. N-kula vol dir a la vora de l'aigua, l'aigua que és il·limitada. Sahadeva és el fill de la Terra, per aquesta raó es considera savi i vell en l'escriptura Vèdica. Així es menciona en el Mahabharata.

Kurukshetra és el propi cos físic que consisteix en cinc òrgans de percepció: ulls, orelles, nas, llengua i pell i cinc membres d'acció: braços, cames i llengua. Aquestes deu facultats que estan orientades en deu direccions són els cent infants de la ment, o Dhritarastra. Els seus noms s'expliquen extensivament a la primera secció i estan escrits en el propi cos, a la línia de batalla. Aquests cent fills, el significat del seu nom i les seves activitats, representen les cent propensions a realitzar accions malvades.

Des de la zona del melic i avall fins al Muladhara és la zona de degradació o descens. Kurukshetra vol dir les accions executades amb el desig de les conseqüències de les accions: el mal implica il·lusionisme. Els Pandaves són les cinc essències que també són forces de combat. Sanjaya significa la “visió subtil interior”, “l'Ull de la Saviesa”; aquell que medita absorbit en Brahma i rep les revelacions. Per tant, Sanjaya és el que es manifesta de manera equilibrada i neutral, en un estat de quietud.

1.2 Sanjaya va contestar: Oh rei! Després de veure l'exèrcit disposat en formació militar pels fills de Pandu, el rei Duryodhana s'ha apropat al seu mestre Drona dirigint-li les següents paraules:

1.2 Aquest cos té molts soldats: el front, la cara, els pits, els dits, els tres plecs musculars de la panxa i la gola, orelles, cuixes, cabell, costats, boca, coll, melic, ulls, braços, ungles, natges, parpelles, nas, punys, estómac, peus, vagina, gola, barbata, alè, genolls, músculs isquiotibials, celles, espai entre les celles, turmell, taló, crani, dits, veu, parla, dents, pell, ossos, venes, nervis i tots els nadis (meridians).

Entre ells hi ha els dotze nadis principals: Hastini: a la orelleta dreta. Gandhari a l'orella esquerra. Alambusha a l'ull dret. Pushpanasha a l'ull esquerre. A la dreta Pingala, al mig Sushumna, a l'esquerra Ida, a la llengua Saraswati. Als òrgans sexuals Baruni on es troba el Muladhara i Kuhu a la porta de l'anus. Els corrents d'aquests nadis són com soldats. Sense riu, quin tipus de corrent seria possible?

Tots els nervis representen rius i els noms dels nervis amb el seu riu al·legòric es citen ara de manera cronològica:

- 1 Ida: Ganga
- 2 Pingala: Jamuna
- 3 Gandhari: Kaberi
- 4 Hastini: Sindhu
- 5 Pusha: Tamraparni
- 6 Alambusha: Gautami
- 7-8 Sushumna: Saraswati
- 9 Kuhu: Narmada
- 10-11 Baruni: Gomati
- 12 Payasurni: Punpuna

Veient tot això, Duryodhana, que representa aquell que no vol practicar Kriya, esclavitzat per la ignorància i creient-se el millor, es va dirigir a Drona, el professor que té una visió única però estreta i limitada. Això vol dir que Duryodhana, essent egoista i arrogant, va decidir fer tot allò que pensava que era el millor, d'acord només amb la línia familiar i segons ella va actuar.

1.3 Mira, oh mestre, quin exèrcit més poderós dels fills de Pandu ha reunit de manera tan experta el fill de Drupada, el teu deixeble savi!

1.3. Observa els grans guerres dels cinc elements, la intel·ligència interior que els habita; són disciplinats i eficaços.

1.4 Aquí en aquest exèrcit hi ha molts arquers heroics de la talla de Bhima i Arjuna i magnífics guerrers com Yuyudhana, Virata i Drupada, que condueix un gran carruatge de guerra.

1.4 Aquí els bondadosos i veraços Shura=Aire (Prana) i Agni=Foc (l'essència de foc latent al melic), són tots dos guerrers del mateix calibre; qualsevol cosa que es desitgi, és aconseguida. Ells són semblants als Divins, veloços i magnífics conductors de carros.

1.5 **També hi ha grans, heroics i poderosos guerrers, com Dhrishtaketu, Chekitana, Kashi, Purujit, Kuntibhoja i Shaivya.**

1.5 Els que assoleixen l'Auto-Revelació, els que escolten el So Omkar, els que realitzen la Suprema Llum Radiant, els que hi reposen després d'actuar, els que hi seuen intoxicats i immersits en la seva pròpia Joia, els que, amb la ment quieta i reposada en Brahma, ho veuen tot: ells són els més grans i avançats d'entre els homes.

1.6 **Hi ha el magnífic Yudhamanyu, l'intrèpid Uttamauja, el fill de Subhadra i els fills de Draupadi. Tots aquests guerrers són grans combatents de quadriga.**

1.6 Alguns encara es troben sota l'encanteri de certes il·lusions, altres adoren l'Energia Primordial Femenina, *Adi Shakti*, o estan dotats amb la capacitat de la beneficència. Tots ells són grans conductors de quadrigues, és a dir, del carruatge que representa el seu propi cos.

1.7 **Coneix també els nostres líders, oh, el millor dels brahmans, nascut dues vegades! Permet que et parli dels capitans que estan especialment capacitats per dirigir la meva força militar. Els seus noms són:**

1.7 Mira, discerneix i anomena aquells que són els més grans en el nostre llinatge.

1.8 **Tu mateix, oh Senyor, Bhishma, Karna, Kripa, Ashvatthama, Vikarna i el fill de Somadatta anomenat Bhurisrava, tots els quals triomfen sempre en la batalla.**

1.8 Tots ells mantenen la mateixa disposició: la por a fer el Kriya. Accepten totes les creences cegament, demostren compassió però pensen que tots els seus desitjos haurien de ser satisfets per l'arbre dels desitjos o el corn de l'abundància. No creuen en el seu proïsme, estan plens de faltes i enganys, demostren un excés d'atreviment i audàcia en tot el que fan

1.9 **Hi ha molts altres herois que estan disposats a donar la vida per mi. Tots estan ben equipats amb diverses classes d'armes, i tots tenen experiència en la ciència militar.**

1.9 Altres Kriyabans es troben sota el pes de la ignorància i no volen realitzar Kriya, prefereixen només sentir-ne a parlar; poden abandonar també la seva vida mundana, però això està fora de la racionalitat. Són especialistes en l'art de la

guerra mitjançant les diverses menes d'armes argumentatives (l'estat de no fer Kriya).

1.10 El nostre poder és insuficient encara que estiguem protegits per l'avi Bhishma, mentre que la força dels Pandaves, acuradament escudada per Bhima, és plenament competent.

1.10 Els que lluiten amb nosaltres són sostinguts per un poder ofegat per la por. Els nostres oponents no són tant nombrosos, tanmateix, els sosté el Prana Vayu (l'Aire Vital Principal).

1.11 Tots vosaltres, des de les vostres posicions estratègiques dins de l'exèrcit, heu de donar ara tot el vostre suport a l'avi Bhishma.

Tot el que realitzen i executen és a causa de la por que tenen al seu propi Ésser.

1.12 Aleshores, Bhishma, el magne i valent patriarca de la dinastia Kuru, l'avi dels guerrers, va fer sonar el seu cargol molt estrepitosament, produint un so com el del rugit d'un lleó i animant a Duryodhana.

1.12 Tots els que pertanyen a aquest bàndol seran destruïts a causa de la seva pròpia mofa. El so que emeten els delata.

1.13 Després d'això, sobtadament com a resposta, van començar a sonar tots els cargols de mar, els tambors, els clarins, les trompetes i les banyes, i el so que van emetre va ser estrepitos.

1.13 Aleshores sons eixordadors de tambors i trompetes es van sentir, semblants a l'espetic que fan el dit cor i el polze un contra l'altre, semblant al so del timbal.

1.14 Al bàndol oposat, tant el Senyor Krishna com Arjuna, que es trobaven en una gran quadriga tirada per cavalls blancs, van fer sonar els seus corns marins divins.

1.14 Els sons del Corn Marí Diví que s'emeten mitjançant les cinc essències o elements es van sentir.

1.15 El Senyor Krishna va fer sonar el seu corn, anomenat Panchajania; Arjuna va fer sonar el seu, la Devadatta; i Bhima, el que menja voraçment i realitza tasques hercúlies, va fer sonar el seu aterridor cargol, anomenat Paundra.

1.15 El So Pranava o Omkar, inseparable de l'Espai Infinit o Èter, fent penetrar els Aires (Vayus) interns a la sang i la carn, va produir un preciós i fort so.

1.16 El rei Yudhisthira, fill de Kunti, va fer sonar el seu corn marí, l'Anantavijaya, i Nakula i Sahadeva van fer sonar la Sughosa i la Manipushpaka!

1.16 El so d'abelles, flautes de bambú, llaüts, campanes i el so dels trons van començar a ressonar al Kutastha. A causa de la calor del cos, el rugit del lleó semblant al so d'una campana llargament sostinguda, es va poder sentir. (Aquests sons interiors poden ser percebuts pel practicant quan realitza un Kriya excel·lent i està en l'estat del Rapte-Absorció).

1.17 El gran arquer Kashiya, el poderós guerrer Shikhandi en el seu carro de guerra, els invencibles Dhristadyumna, Virata y Satyaki,

1.17 En les profunditats de la Gran Llum Radiant s'obté el coneixement de la Font de la Força Llumínosa, representada pel Gran Carruatge. Al Kutastha s'observen escenes meravelloses, es pot copsar la Totalitat de totes les coses i assolir la veritable comprensió. Tot el que fa el Kutastha és invencible i inconquistable.

1.18 El Rei Drupada, els fills de Draupadi, oh, Rei!, i altres com el poderosament armat Abhimanyu, fill de Saubhadra, tots ells van bufar respectivament els seus corns marins.

1.18 L'Ésser Suprem que habita a l'espai interior i els que són de cor pur i resideixen en l'Immaculat Txacra Anahata, tots ells estan establerts en el Muladhara.

Aquell que ha fet arribar l'aire al cap, és a dir, que ha estabilitzat l'aire al Sahasrara, pot sentir deu menes diferents de So Anahata, el so continu que no és produït per cap impacte.

1.19 El terrible rugit dels corns marins es va tornar tumultuós com el tro, reverberant pel Cel i la Terra, i va destrossar els cors dels fills de Dhritarashtra.

1.19 El so que pot perforar el cor, el qual va des del Muladhara fins a la Cova de Brahma (centre del cap) i el Brahmarandra (Sahasrara), es va fer sentir.

1.20 En aquell moment, Arjuna, el fill de Pandu, assegut a la quadriga que ostentava l'estendard amb l'efígie de Hanuman, va aixecar el seu arc i es preparava per disparar les seves fletxes. Oh, rei, després de mirar els fills de Dhritarashtra disposats en formació militar, Arjuna es va dirigir al Senyor Krishna amb les paraules següents.

1.20 Damunt de l'essència-energia del foc del cos (Manipura), es troba l'essència de l'aire (el Vayu a Anahata Txacra). Amb el pensament de "faré Kriya" i abans de començar la pràctica del Pranayama, va fixar la seva ment al Kutastha i li va

adreçar unes paraules.

1.21-22 Arjuna va dir: Oh, Tu, l'infal·lible! Si us plau, posa la meva quadriga entre els dos exèrcits, de manera que pugui veure aquells que són aquí presents amb ganes de barallar-se, i amb els quals he d'enfrontar-me en aquesta gran batalla.

1.21-22 Mitjançant l'essència de foc, la ment rep la instrucció d'aturar el Kriya enmig dels dos exèrcits, entre les forces d'aferrament i d'alliberament. Contra qui lluitaré entre els que estan preparats per a la guerra?

1.23 Deixa'm veure els que han vingut aquí a barallar-se, desitjant complaure el malvat fill de Dhritarashtra.

1.23 Aquells contra els quals ara haig de lluitar tenen les ments inquietes i cinètiques, cap d'ells és estable ni es troba en l'estat de quietud i, per tant, volen i desitgen la guerra.

1.24 Sanjaya va dir: Oh, descendent de Bharata! El Senyor Krishna, després que Arjuna li digués aquestes paraules, va conduir l'excel·lent quadriga fins a col·locar-se al bell mig dels exèrcits dels dos bàndols.

1.24 La visió subtil revelada del Kutastha es va manifestar gràcies a la magnífica pràctica de Kriya executada amb el poder de l'essència de foc, però va ser aturada quan la ment va començar a divagar entre les dues forces combatents.

1.25 I apuntant en direcció a Bhishma, Drona i tots els altres cabdills de la Terra, el Senyor Krishna va dir: «Tan sols mira, oh, Partha, a tots els Kurus aquí reunits!».

1.25 Amb la teva integritat has allunyat la por i ara tens davant teu, manifestades en nombrosos soldats, les forces que t'inciten a lluitar en aquesta guerra.

1.26 Allà, Arjuna va poder veure en el si dels exèrcits dels dos bàndols, els seus pares, avis, mestres, oncles materns, germans, fills, néts i amics, i també els seus sogres i tots els seus estimats.

1.26 L'essència de foc pot veure al seu davant la petita por i la gran por, els vestits que es passen de generació en generació, els desitjos insaciabls, la malícia i l'odi envers els altres, la vanitat i el prejudici, la decisió deliberada de mantenir-se atrapat dins l'engany, mentides sobre mentides, tendències demoníiques i ridiculitzadores, en definitiva, totes les propensions negatives. Aquest és el bàndol dels Kauraves. Al costat oposat es troben els Pandaves que representen tot el contrari.

1.27 Quan el fill de Kunti, Arjuna, va veure totes aquestes diverses classes de parents i amics abocats a la batalla, lamentant-se i omplint-se de compassió va dir el següent.

1.27 Veient que era la seva pròpia gent la que estava involucrada en la guerra, la il·lusió el va aclaparar i, amb sorpresa, va expressar aquest sentiment.

1.28 Arjuna va dir: Oh estimat Krishna, en veure els meus amics i familiars presents davant meu amb tants ànims de batallar, sento que els membres del cos em tremolen i que la boca se m'asseca

1.28 Mitjançant l'energia de foc i l'Esplendor de l'Ànima, hom percep que tota la multitud que es prepara per a la guerra és la seva pròpia gent i es diu: el meu cos s'ha entristit i ha perdut el vigor i per això la meva cara es torna pàl·lida i la boca se m'asseca. Això implica que aquell absorbit en el Kriya evitarà tota mena de guerres exteriors.

1.29 Tot el cos em tremola i tinc el pèl eriçat. El meu arc Gandiva rellisca de la meva mà i la pell em crema.

1.29 Sento que perdo el camí i que el meu cos entra en un estat perillós. La por i la tensió s'apoderen de mi i a causa d'això el meu alè s'ha descuidat i no és el que hauria de ser; el meu cos s'ha encès amb un mal foc.

1.30 Ara em sento incapaç de romandre aquí per més temps. La raó se m'està ofuscant i la ment em fa voltes. Només veig coses que seran causa d'infortuni, oh, Krishna, destructor del dimoni Kesi!

1.30 No puc romandre quiet ni estable, la fal·làcia i el deliri m'han invadit i puc veure tot allò incorrecte.

1.31 Oh Krishna, no veig res de bo en el fet de matar els meus propis parents en aquesta batalla, ni puc desitjar cap victòria, regne ni felicitat subseqüents.

1.31 No desitjo conquerir-los a tots ni gaudir dels plaers del regne mantenint a tothom sota el meu control.

1.32 Oh, Govinda!, de què ens serveix un regne, la felicitat, o fins i tot la pròpia vida, quan tots aquells per als qui els desitgem es troben ara reunits en aquest camp de batalla?

1.32 Quina necessitat tinc del regne? Quin sentit té gaudir o romandre viu? Els motius que condueixen a aquesta vida dissoluta han de ser destruïts.

1.33 Oh, Madhusudana!, quan mestres, pares, fills, avis, oncles materns, sogres, néts, cunyats i altres familiars estan disposats a perdre la vida i les seves propietats i es troben davant meu,

1.33 La riquesa terrenal implica la felicitat dels sentits i el Prana dinàmic és el desig d'experimentar la felicitat mundana; tots dos s'haurien d'abandonar ja que desperten el desig de lluitar. Les propensions negatives ara són presents, com la disposició agitada, la rancúnia, la malícia i la por a practicar actes espirituals.

1.34 per què hauria jo de desitjar matar-los, tot i que si no ho faig, ells em maten a mi?

1.34 Ara l'estat que preval és el desig desordenat, les intencions malvades, la por excessiva, la burla i la mofa. Si la mort m'arriba a causa d'ells l'accepto, ja que ara mateix la total aniquilació d'aquestes tendències no s'ha efectuat.

1.35 Oh, sustentador de totes les entitats vivents! Si no estic disposat a lluitar amb ells ni tan sols a canvi dels tres mons, encara menys ho faré per aquesta Terra. Quin plaer obtindrem de matar els fills de Dhritarashtra?

1.35 Fins i tot si s'assoleix el domini dels tres mons i els 100 fills de les propensions malvades de la ment són exterminats, recuperarem realment la bona disposició i la benaurança?

1.36 Si matem aquests rebels, el pecat s'apoderarà de nosaltres. Per tant, no està bé que matem els fills de Dhritarashtra i els nostres amics. Oh, Krishna, espòs de la deessa de la fortuna! Què guanyaríem i com podríem ser feliços si matem els nostres propis parents?

1.36 La ment agitada pensa que és un pecat i no es decideix a aniquilar els seus amics (realment enemics). Com pot prevaldre així la felicitat?

1.37 Oh, Janardana!, encara que aquests homes, amb els seus cors dominats per la cobdícia, no veuen cap mal a matar la seva pròpia família ni a enemistar-se amb els seus amics,

1.37 L'enveja i la cobdícia ofusquen la ment i la bondat s'esvaeix, provocant l'extermini del llinatge i l'engany i la violència cap als aliats.

1.38 per què nosaltres, que podem veure el crim en què s'incorre en destruir una família, hauríem de cometre aquests pecats?

1.38 S'observa l'error i apareix la culpa que comporta exterminar el llinatge.

1.39 Amb la destrucció de la dinastia, es destrueix la tradició familiar eterna i, d'aquesta manera, la resta de la família es lliura a la irreligió.

1.39 Si el llinatge familiar és aniquilat, l'eterna tradició de la virtut serà esborrada i aleshores la injustícia prevaldrà; l'estat aliè al Kutastha dominarà.

1.40 Oh, Krishna! Quan la irreligió preval a la família, les dones d'aquesta es contaminen i, de la degradació de la dona, oh, descendent de Vrsni, sorgeixen els fills no desitjats.

1.40 Com a resultat, les dones de la família perden la seva integritat i virtut i cauen en desgràcia, realitzant casaments malaltissos i mestissatges degeneratius.

1.41 Un augment de la població no desitjada és causa segura d'una vida infernal, tant per a la família com per a aquells que destrueixen la tradició familiar. Els avantpassats d'aquestes famílies corruptes cauen, perquè les celebracions per oferir arròs i aigua s'aturen del tot.

1.41 Si el llinatge es corromp hom va cap a l'infern i qualsevol que destrueixi la família també hi anirà. Els rituals per oferir aliment santificat i aigua als ancestres desapareixeran.

1.42 A causa de les maldats dels que destrueixen la tradició familiar, causant amb això l'aparició de fills no desitjats, tota mena de projectes comunitaris i activitats benèfiques per a la família són devastats.

1.42 Les accions il·lícites que corrompen el llinatge, la família i la religió, també destrossen tota la resta d'activitats.

1.43 Oh, Janardana, sustentador de tot! He sentit a dir a través de la successió discipular, que aquells que van patir la destrucció de les tradicions familiars romanen per sempre a l'infern.

1.43 La destrucció del dharma i el llinatge familiar implicarà la condemna perpètua a l'infern.

1.44 Ai de mi! Què estrany que ens estiguem disposant a cometre grans actes pecaminosos! Portats pel desig de gaudir de la felicitat reial, estem decidits a matar els nostres propis parents rebels!

1.44 No és just ni lleial cometre un gran pecat com aquest per la cobdícia dels plaers del regne: traïr els veritables amics i assassinar els familiars.

1.45 Per mi seria millor que els fills de Dhritarashtra, empunyant les seves

armes, em matessin al camp de batalla, desarmat i sense oferir cap resistència.

1.45 Fins i tot si estic desarmat o m'arriba la mort això serà més beneficiós per a mi.

1.46 Sanjaya va dir: Arjuna, havent parlat així al camp de batalla, es va desfer del seu arc i les seves fletxes, i, amb la ment presa de dolor, es va asseure a la quadriga.

1.46 Pensant d'aquesta manera, la tristesa el va envair i es va apoderar d'ell un estat d'ansietat i preocupació.

Així, en els gloriosos Upanishads del beneït Bhagavad Gita, la Ciència Eterna, l'Escriptura del Ioga, està anunciada la primera conversa entre Sri Krishna i Arjuna, anomenada: *Desesperació d'Arjuna*.

CAPÍTOL 2 SAMKHYA IOGA “Ioga de la distinció de l'Ànima i el Cos”

2.1 Sanjaya va dir: En veure Arjuna ple de compassió, amb l'ànim decaïgut i els ulls plens de llàgrimes, Sri Madhusudana (Krishna) es va dirigir a ell amb les següents paraules.

2.1 La percepció subtil del Tercer Ull continua relatant l'experiència: L'essència de foc, expressant simpatia cap al seu cos, va analitzar mentalment el fet de matar els seus familiars (que representen les activitats negatives i desordenades dels sentits), mitjançant els quals havia gaudit de tants plaers efímers. A causa d'això, va entristir-se profundament i els seus ulls es van omplir de llàgrimes amb les que, remogut per la melancolia, va començar a dirigir-se internament al Kutastha Brahma, el destructor del dimoni de les propensions sensorials exteriors (Maya).

2.2 La Suprema Personalitat de Déu va dir: El meu estimat Arjuna, com s'han apoderat de tu aquestes debilitats? No són pròpies d'un ari ni d'un home que coneix el valor de la vida, i no condueixen als planetes celestials, sinó a la infàmia.

2.2 Mitjançant el Kutastha es revela: Els que resideixen en el Kutastha viuen desaferrats. Quan es mira en qualsevol altre direcció, hom hi roman aferrat, aquest és el gran pecat que ha caigut a sobre teu; així no treballen els que habiten en Brahma, i no hi ha cap felicitat en aquest aferrament. No residir en el Kutastha és habitar en l'estat inferior, on passen totes les coses malèvols.

2.3 Oh, fill de Partha! No cedeixis a aquesta impotència degradant. No és digna de tu. Abandona aquesta mesquina flaqueza del cor i aixeca't per lliurar la gran batalla, oh, castigador de l'enemic!

2.3 Quan algú no està totalment involucrat en el món, a vegades pensa en Déu, i fins i tot els més malvats ho fan. D'aquesta manera no arriben a establir-se en l'Atman ni actuen tal com caldria; no estan ni en un costat ni en l'altre, tenen un caràcter dèbil i no senten cap desig cap a les coses benèfiques. Per tant, has de renunciar a aquest estat semblant al dels eunucs; renunciant a ell roman a dalt. Quan això passi, aleshores podràs habitar sempre en el Kutastha.

2.4 Arjuna va dir: Oh, Conquistador dels enemics! Oh, destructor de Madhu! Com contraatacaré amb fletxes en una batalla homes com l'avi Bhisma i Drona, que són dignes de la meva veneració?

2.4 El foc del cos diu: una por eterna que sorgeix per si sola m'envaeix quan em

disposo per a aquesta guerra on hi haurà morts; la mort d'allò que el pare i l'avi han fet sempre. Com puc continuar sense ells, aquells a qui he honorat durant tant de temps? Tu ets el Veritable Conquistador del bàndol enemic, el qual està format per les facultats sensorials degradades.

2.5 Seria millor viure en aquest món pidolant com un pobre, que manllevar la vida d'aquestes grans ànimes que són els meus mestres. Encara que ells busquin un profit mundà, són els meus superiors. Si ells troben la mort, tot el que puguem gaudir en aquest món estarà tacat de sang.

2.5 No és correcte deliberar en el fet de matar aquells que he percebut com a bons i que podrien atorgar una certa felicitat futura

2.6 No sé què és millor per a nosaltres: si conquerir-los o ser conquerits per ells. Si matéssim els fills de Dhritarashtra, perdriem les ganes de viure! Tanmateix, ells estan ara davant nostre en aquest camp de batalla.

2.6 No veig cap benefici ni en la victòria ni en la derrota. No vull matar aquells que estan davant nostre i seguir vivint. Dhritarashtra, el pare dels Kauraves, significa les 10 propensions sensorials (10 sentits dirigits en 10 direccions diferents, $10 \times 10 = 100$ fills).

2.7 Ara resto confós pel que fa al meu deure, he perdut la meva naturalesa heroica i la compostura a causa d'una mesquina feblesa. En aquesta condició, et demano que em diguis clarament què és el millor per a mi. Ara sóc el teu deixeble i una ànima lliurada a tu! Si us plau, instrueix-me!

2.7 Sóc un miserable, perquè m'aferro als fruits de cada acció realitzada. Ni tan sols dono un cèntim a qui sigui sense esperar-ne alguna cosa. Romanent en aquesta condició, esperant els resultats de l'acció, la meva ment es dirigeix cap a qualsevol direcció i no pot reposar en l'ànima; he demolit l'absorció en l'Atman, que significa Quietud i, a causa de tot això, desconec el dharma. Per aquesta raó et faig preguntes, tal com ho faria una persona estúpida o ignorant, però bondadosa. Estúpida perquè no pot mantenir la ment calmada dins l'espai interior de la chitta o intel·lecte quiet. Què és millor, romandre entre les propensions sensorials negatives o derrotar-les? Ajuda'm a experimentar la veritat dominant els meus indriyas, perquè sóc el teu deixeble, i això implica que sempre realitzo el Kriya i sempre prenc refugi als Teus Peus de Lotus, que són el Kriya mateix.

2.8 No trobo cap manera d'apagar aquesta angoixa ardent que m'està assecant els sentits! No podré extingir-la ni tan sols si obtinc a la Terra un regne inigualable i pròsper amb sobirania sobre els semidéus del cel!

2.8 Encara que estigui desaferrat de totes les coses, en principi no percebo cap bé ni cap realització.

2.9 Sanjaya va dir: Havent parlat així, Arjuna, el castigador dels enemics, es va dirigir a Sri Krishna dient: «Oh Govinda, no lluitaré», i va emmudir.

2.9 S'experimenta mitjançant la visió subtil transcendental que l'energia del cos, l'essència de foc latent al Manipura, es va asseure i va dir-li al Kutastha: "No vull practicar Kriya".

2.10 Oh, descendent de Bharata! En aquell moment, Krishna, somrient enmig dels dos exèrcits, es va dirigir a l'angoixat Arjuna amb les paraules següents:

2.10 Aleshores el Kutastha va parlar amb una exultació estàtica: El dubte entre fer o no el Kriya retarda la realització de la pràctica mateixa i indica que hi ha la presència de dos grups (dualitat).

2.11 La Suprema Personalitat de Déu va dir: Mentre parles amb paraules cultes, et lamentes pel que no és digne d'afligiment. Aquells que són savis no es lamenten ni pels vius ni pels morts!

2.11 Ningú s'hauria d'angoixar per les coses que no són dignes d'angoixa, això és el que els savis han dit. Els savis no es lamenten per allò que ja ha passat, com tampoc ho fan els que perceben la vida amb claredat i imparcialitat.

2.12 Doncs, en veritat, mai no hi va haver un temps en què Jo no existís, ni tu, ni tots aquests reis de la terra; i en el futur, cap de nosaltres no deixarà d'existir.

2.12 No hi mort ni per a tu ni per a mi. El nostre naixement no pot ser derrotat, això significa que el Kutastha "és el que és", perquè és Etern i Imperible. La Natura i les seves essències també són el Kutastha, el qual és el mateix Ésser de Brahma que tampoc no té naixement ni mort. Per tant, tots aquests reis que estan aquí davant teu (les propensions sensorials desordenades), també estan més enllà del naixement i la mort. El que és aparent, el que veus, no "és el que és", només són bombolles que es formen a l'aigua. Tal com l'aigua és Brahma, la bombolla ha sorgit d'ella, gràcies a la qualitat de l'aire, com una altra manifestació de la mateixa aigua. De la mateixa manera, la humanitat és arrossegada per la il·lusió, ignorant la veritat que Brahma ho impregna tot.

2.13 Així com en aquest cos l'ànima encarnada passa de la infància a la joventut i després a la vellesa, de la mateixa manera, l'ànima passa a un altre cos en el moment de la mort. La persona assenyada no es deixa confondre per la destrucció i el renaixement del cos.

2.13 El Kutastha és qui Habita el cos: el Kutastha Brahma roman Invencible. El cos passa per les diferents etapes de la infantesa, la joventut i la bellesa, tal com una bombolla d'aigua passa del seu estat inicial d'origen a un segon estat de

creixement i finalment en el tercer estat desapareix. Aquells que s'han estabilitzat i habiten amb les ments quietes en el Brahma Sense Forma similar a l'aigua, no són enganyats per totes aquestes mutacions.

2.14 Oh, fill de Kunti! L'aparició temporal de la felicitat i l'aflicció, i la seva desaparició en el moment oportú, és com l'aparició i la desaparició de les estacions de l'hivern i l'estiu. Tot això té el seu origen en la percepció dels sentits i cal aprendre a tolerar-ho sense pertorbar-se, oh, fill de Bharata!

2.14 Els cinc elements del cos que corresponen als cinc primer txacres: Terra-Muladhara, Aigua-Svadisthana, Foc-Manipura, Anahata-Aire, Vishuddha-Éter.

La “A”, la “U” i la “M”. El domini dels aires interns pot ocasionar la percepció del So Omkar/Nada i l'Estel Kutastha, que està més enllà de l'existència i la dissolució. El Kutastha Brahma situat a l'Ajna txacra, ell lloc on els aires (vayu) estan quietes i es manifesta el So Omkar i l'Estel, és l'estat on es coneixen tots els aspectes de totes les coses, el futur i el més enllà. Aquest és l'estat del que parlen els Vedes i és el Veda en si mateix.

El goig que s'experimenta aquí és la Joia Infinita anomenada Paramananda; immersir-se en ella procura una profunda absorció. Per tant, quan hom no es relaciona amb el món limitat dels sentits, la felicitat o la pena efímeres desapareixen, però si es roman aferrat a ell, la felicitat i la pena continuen. Això és observable i verificable.

2.15 Oh, tu, el millor entre els homes [Arjuna]! La persona que no es pertorba davant les contradiccions causades per les percepcions dels sentits, i que roman estable enmig de la felicitat i la desgràcia, està sens dubte qualificada per a la Immortalitat, per ser alliberada del cicle de naixements i morts.

2.15 Aquest és el Rishi, la Personalitat Suprema de Brahma que està més enllà de totes les coses. Aquí el vayu (els aires interns) està completament estàtic. Aquell que ha assolit el Vayu Immòbil, que és semblant a un cos mort, no pot sentir cap dolor. Tal com un cos mort no pot experimentar la felicitat o la tristesa i roman absolutament immòbil, el Kutastha tampoc no sent el plaer o el dolor. Absoluta Immobilitat!!! I tot i així Immortal!!! Els que assoleixen aquest estat els anomenen déus o divinitats, per això els déus són immortals. Aquell que ha fusionat el seu Tercer Ull, també anomenat Ull de la Saviesa, amb la part superior del Kutastha, ja està alliberat tot i habitar en aquest cos (Jivanmukta) i, per tant, és immortal.

2.16 Els coneixedors de la Veritat han determinat que, les coses temporals [el cos material o les estacions] no tenen una existència permanent, i que les coses eternes com l'ànima, no poden ser destruïdes. Això ho han conclòs de l'estudi de la naturalesa de les coses temporals i les coses eternes.

2.16 Si en aquest cos, que és la manifestació de l'Omkar, no es practica el

Pranayama (elevant i descendent el vayu), no es pot conèixer naturalment l'estat de Quietud. Aquell que no realitza aquesta pràctica roman en el cossos densos i no els subtils, i vagi a on vagi, troba problemes i angoixes. Superant aquesta dualitat l'Estat de Silenci arriba, hom va més enllà de la matèria i esdevé l'observador de la Substància Suprema, és a dir, esdevé un coneixedor de Brahma.

2.17 Has de saber que Aquell que impregna tot l'univers i el cos mateix és indestructible. Ningú no pot destruir aquesta ànima imperible.

2.17 Aquest és el Kutastha Indestructible! Ningú té el poder de destruir-lo, perquè és Omnipresent. Qui destruirà a qui? Per que Ell és el Controlador Total, del qual tota l'existència sorgeix.

2.18 El cos material encarnat de l'ànima que és eterna, indestructible i incommensurable, té un final amb tota certesa. Per tant, lluita, oh, Arjuna!

2.18 El cos encarnat i la ment inferior troben la mort, tal com una bombolla acaba desapareixent. Mentre hi ha alè, hi ha existència, quan desapareix arriba la mort. Però el Brahma Sense Forma semblant a l'aigua no pot ser destruït perquè és Imperible i Incomparable. Res existeix que se li pugui comparar perquè tot és Brahma. Per aquesta raó, la teva acció ha de ser practicar Kriya. Segueix practicant!

2.19 Tant el qui creu que l'ànima és la que mata com el que creu que aquesta pot morir, no tenen coneixement, perquè l'Ésser ni mata ni pot morir.

2.19 Aquell que està percebut com l'assassí, és el Kutastha Brahma! I el que t'imagines que serà assassinat, també és Brahma! No coneixes la realitat d'ambdós casos; ningú destrueix i ningú pot ser destruït.

2.20 Per a l'ànima no hi ha naixement ni mort en cap moment. Un cop ella sorgeix a l'existència no deixa mai d'ésser. L'ànima no neix, és eterna, sempre jove, permanent i primordial! Quan es mata el cos l'ànima no és aniquilada.

2.20 No té naixement perquè és Eterna, Omnipresent. On pot néixer i a on pot trobar la mort la Substància Eterna? Tot és Brahma! Aleshores, com es pot produir la transformació d'una forma en una altra? En realitat no és pas possible, el procés que veieu és una il·lusió, una imatge, que també es fonrà amb Brahma. Ja sigui que passi o no passi, que sigui o no sigui, és el mateix, i si és el mateix, com pot allò que no ha estat arribar a ésser? No hi ha res que passi ja que el Brahma automanifestat és permanentment el Purana Purusha (l'Energia Masculina Primordial). Ell no pot matar; com ho podria fer? El mitjà que pot matar és el mateix Brahma i aquell que trobarà la mort també és Brahma. Llavors, com Brahma pot matar a Brahma? En aquest cos el procés de destrucció és continuu, però com el destructible pot destrossar l'Indestructible?

2.21 Oh, Partha! Una persona que sap que l'ànima és indestructible, eterna, sense naixement i immutable, com pot matar algú o fer que algú mati a un altre?

2.21 Els Vedes signifiquen el mitjà pel qual el coneixement imperible és assolit. Per tant, el que ha conegut l'Imperible ha fusionat amb l'estat permanent indestructible i amb la Substància Eterna, Brahma. Ell ja no té naixement ni mort. Com algú podria intentar matar-lo?

2.22 Així com una persona es posa roba nova i rebutja la vella, així mateix l'ànima accepta nous cossos materials, rebutjant els vells i inservibles.

2.22 L'Ésser Suprem abandona la roba vella que representa aquest cos i es vesteix amb la nova roba en la forma d'un altre cos.

2.23 L'ànima mai no pot ser tallada a trossos per cap arma, ni pot el foc cremar-la, ni l'aigua humitejar-la, ni el vent assecar-la.

2.23 No hi ha cap possibilitat de tallar el Kutastha amb una arma, perquè el Buit Infinit que emergeix d'Ell és invulnerable a qualsevol tall d'espasa. D'aquesta manera, quan els aires interiors (Vayu) esdevenen quiets i estables a l'interior del cos, assumeixen la forma del Kutastha. Com el podrien tallar? El Kutastha no pot ser calcinat pel foc, no pot ser humitejat ni embrutat per aigües tèrboles, no pot ser assecat pel foc. Això és ben clar. Per realitzar-ho cal prendre la iniciació al Kriya! Es pot conèixer gràcies al Mestre/Guru!

2.24 Aquesta ànima és indivisible, irrompible i insoluble, i no se la pot cremar ni assecar. L'ànima és omnipresent, i és sempiterna, immutable, immòbil i eternament la mateixa.

2.24 Per tant, és Immaculada, Impenetrable i Imperible; no pot ser cremada ni assecada, no es pot humitejar ni embrutar. Sempre preval, residint en totes les coses com l'Essència de l'Àtom Immòbil Etern, la Forma Universal.

2.25 Es diu que l'ànima és invisible, inconcebible i immutable, ja que és lliure de les sis menes de transformacions com ara el naixement i la mort. Sabent tot això, no t'has d'afligir pel cos.

2.25 És Inexpressable amb les paraules, només es pot realitzar des de l'interior d'un mateix. No pot ser pensada perquè aleshores hi ha una divisió, apareix la dualitat. No hi ha cap possibilitat de que pateixi canvis aberrants perquè és la totalitat, residint en Tot. Sabent això, no cal amoïnar-se per res.

2.26 No obstant això, encara que creguis que l'ànima neix i mor perpètuament, tot i així no has de lamentar-te, oh, tu, el dels braços poderosos!

2.26 Si ets conscient que l'Etern és el que neix i mor, aleshores no hi ha cap necessitat de preocupar-se.

2.27 Aquell que ha nascut, és segur que morirà i, després de morir, és segur que tornarà a néixer. Per tant, en l'ineludible exercici del teu deure, no t'has de lamentar!

2.27 On hi ha naixement, hi ha mort, on hi ha mort, hi ha naixement. Per aquesta raó, no cal afligir-se.

2.28 Oh Arjuna! Tots els éssers creats són no manifestats al començament, manifestats durant la seva encarnació, i de nou no manifestats quan són aniquilats. Aleshores, quina necessitat tens de lamentar-te?

2.28 El Senyor Ishvar existeix a dins del seu cos Inexpressable i es manifesta en el cos expressable. Quan aquest cos desapareix, el Senyor Ishvar no és destruït.

2.29 Alguns consideren que l'ànima és un miracle, d'altres la descriuen com una cosa meravellosa, i encara d'altres en senten a parlar com una cosa sorprenent, mentre que n'hi ha alguns que, fins i tot després de sentir-ne a parlar, no poden comprendre-la en absolut.

2.29 Alguns comprenen l'ànima com una cosa inefable, d'altres en parlen o en senten a parlar, però fins i tot després d'escoltar parlar sobre ella, no tenen cap desig de conèixer-la.

2.30 Oh, descendent de Bharata! L'ànima eterna que resideix en el cos de tots els éssers, mai pot ser matada. Per tant, no t'has d'afligir per cap ànima vivent!

2.30 El Kutastha és l'Inherent-Intrínsec, l'habitant del cos. És Etern, Immortal i Infatigable. Ell és el microcosmos en aquest cos i el macrocosmos en l'Univers sencer. Sabent això, no hi ha res més a discutir!

2.31 Considerant el teu deure específic com Ksatriya, has de saber que no hi ha millor ocupació per a tu que la de lluitar sobre la base dels principis religiosos; així que, no has de titubejar!

2.31 El teu dharma (deure) és el Kriya! Observa això amb la calma interior, perquè per a un Ksatriya (guerrer) no hi ha cap altre dharma que el Kriya!

2.32 Oh Partha! Feliços els Ksatriyes a qui se'ls presenten semblants oportunitats de batalla sense buscar-les! És com una porta oberta de bat a bat cap als planetes celestials!

2.32 Hom assoleix el Goig Suprem realitzant el Kriya! Els treballadors feliços i mansuets que cultiven aquest camp (el propi cos) també reben d'aquesta manera el Kriya.

2.33 No obstant això, si no compleixes amb el teu deure religiós de lluitar en aquesta batalla justa, aleshores certament que incorreràs en pecat per desatendre els teus deures i, en conseqüència, perdràs la teva bona reputació com a guerrer.

2.33 Si no practiques aquesta mena de Kriya aleshores no habitaràs en el Kutastha Brahma i incorreràs en pecat.

2.34 La gent sempre parlarà de la teva infàmia, i per a una persona respectable la deshonra és pitjor que la mort.

2.34 Tothom dirà que no estàs residint en Brahma, per tant la mort és millor i preferible a això. Aquesta no acció implica no sostenir-se en el Kutastha.

2.35 Els grans generals en carros de guerra que han tingut el teu nom i fama en alta estima, pensaran que vas abandonar el camp de batalla només per temor, i així et consideraran com algú insignificant.

2.35 Si no practiques el Kriya, la gent et dirà qualsevol bajaranada que li vingui al cap i per tant seràs desprestigiats i degradat.

2.36 Els teus enemics es referiran a tu amb moltes paraules aspres i menysprearan la teva habilitat i la teva valentia. Què podria ser més dolorós?

2.36 Els indriyas (les males propensions dels sentits) diran paraules malèvoles i mentides sobre tu perquè són els teus antagonistes. S'alegraran del fet que tu has intentat alliberar-te d'ells, però han aconseguit tornar-te a atrapar a la seva teranyina. Ells faran una difamació de les teves capacitats; no hi ha res més trist que això.

2.37 Oh, fill de Kunti! O bé ets matat al camp de batalla i vas als planetes celestials, o bé triomfes i gaudeixes del regne terrenal. Aixeca't, doncs, amb determinació, i lluita!

2.37 Sigues ferm i practica definitivament el Kriya! Si assoleixes la perfecció i l'acompliment espiritual, serà quelcom de bo; sinó l'assoleixes ara, la felicitat vindrà més tard.

2.38 Considerant la felicitat i l'angoixa, el guany i la pèrdua, i la victòria i la derrota com a iguals, preparat per a lluitar i entra a la batalla! D'aquesta

manera evitaràs el pecat!

2.38 El plaer i el dolor, la pèrdua i el guany, considera'ls iguals i realitza el Kriya; aleshores habitaràs en Brahma.

2.39 Oh, fill de Partha! Fins ara t'he explicat l'ensenyament del samkhya ioga sobre la consciència, però ara t'impartiré coneixement relacionat amb la ciència del buddhi o bhakti ioga, mitjançant el qual t'alliberaràs de les cadenes esclavitzants d'aquest món material!

2.39 Romanent quiet i fermament unit a Brahma, seràs alliberat de l'esclavatge que provoquen les accions aferrades i limitades que esperen recompensa.

2.40 En aquest esforç no hi ha cap pèrdua ni cap disminució, i un petit avenç en aquest camí del bhakti ioga dona grans fruits i pot protegir-te del perill més terrible de tots.

2.40 Fins i tot practicant només una mica de Kriya, seràs alliberat de la Gran Por, la por de la mort.

2.41 Aquells que estan en aquest camí són molt audaçs i diligents, i l'objectiu del seu intel·lecte és un de sol. En canvi, la intel·ligència dels irresoluts i indecisos té innumbrables ramificacions, oh, estimat fill dels Kurus!

2.41 Si executes les accions desitjant resultats concrets, romandràs esclavitzat.

2.42 Homes d'escàs coneixement s'aferren molt a les florides paraules dels Vedes, que recomanen diverses activitats plaents en nom de l'elevació als cels, d'una bona situació, del poder, etc. Com que ells estan desitjosos de gaudir dels sentits i de tenir una vida opulenta, diuen que això és tot el que hi ha.

2.42 Els erudits i els estudiosos pronuncien paraules plaents per ser afalagats, deixant de banda el treball principal. Enlloc de discutir amb els erudits sobre els Vedes i les escriptures, més val executar l'acció real de fer romandre la ment en Brahma, alliberat de les conseqüències de les accions.

2.43 Dedicats a assolir els planetes celestials, aquells els cors dels quals estan contaminats per la luxúria, realitzen molts rituals de sacrifici elaborats que els atorguen un naixement aristocràtic i premien els resultats de les seves activitats degenerades. Declaren que aquest és l'objectiu més elevat dels Vedes!

2.43 Només realitzen les accions per motius de desig personal i esperen uns resultats concrets; així es perden en la luxúria i els plaers dels sentits.

2.44 En la ment d'aquells que estan massa aferrats al gaudir dels sentits i a l'opulència material, i que estan confosos per la interpretació superficial dels Vedes, no es presenta la voluntat resolta i decidida de fusionar-se devocionalment amb el Senyor Suprem!

2.44 Els que desitgen l'opulència i el plaer dels sentits i esperen un resultat concret de les seves accions, no són conscients i no reposen en Brahma, l'Ànima Infinita. Els que dediquen tot el seu temps a aquestes coses com poden habitar l'Atman i executar el pranayama 20.736 vegades? Això mai els hi passa pel cap.

2.45 Els Vedes ensenyen principalment els tres gunes, els tres atributs de la naturalesa material. Eleva't i transcendeix els tres, oh, Arjuna! Allibera't de totes les dualitats i de totes les ansietats que procedeixen de l'anhel de guany i seguretat i, amb la intel·ligència que t'he transmès, roman arrelat a l'Atman!

2.45 Si Ida (tamas), Pingala (rajas) i Sushumna (sattva) continuen actius, la ment s'aferra al materialisme, a la recitació superficial dels Vedes i a aquest tipus de coses. Si algú va més enllà dels tres atributs o, en altres paraules, si assoleix l'estat de Quietud, aquestes coses es volatilitzen. Per tant, l'estat que es troba més enllà dels tres gunes, és el mateix Paravastha, "l'Estat Transcendental del Kriya".

2.46 Les diverses activitats que fan molts pous petits d'aigua poden ser immediatament realitzades per un gran llac. De la mateixa manera, els resultats que s'aconsegueixen mitjançant l'adoració de diversos semidéus, tal com es descriu als Vedes, es poden aconseguir fàcilment mitjançant l'adoració a Brahma per part d'un devot que coneix l'essència dels Vedes.

2.46 Brahma viu en tot. Brahma és qui tot ho impregna.

2.47 Tens dret a realitzar la feina prescrita, però no has d'esperar els guanys de la teva acció. No t'has de considerar la causa del resultat de les teves accions, ni tampoc t'has d'aferrar a la negligència dels teus deures!

2.47 Fes totes les accions i deures necessaris, però sense desitjar els guanys exteriors.

2.48 Abandona completament l'afecció a l'èxit o al fracàs dels resultats del teu treball. Així, connectat amb el bhakti ioga, realitza el teu deure prescrit amb equanimitat. Aquesta equanimitat s'anomena ioga!

2.48 Executa totes les accions habitant en el Paravastha, l'Estat Transcendental del Kriya! Has d'acceptar l'èxit i el fracàs, el guany i la pèrdua amb la mateixa equanimitat; això és el ioga.

2.49 Oh Dhananjaya! L'acció realitzada per aquells que desitgen el seu fruit és molt inferior a l'acció desinteressada que s'ofereix al Senyor. Mitjançant el buddhi ioga, domina la teva consciència! Aquells que desitgen els fruits de la seva acció són avars i desgraciats!

2.49 Mantenint l'intel·lecte quiet i calmat, qualsevol cosa que hagi de passar, deixa-la passar. Els miserables s'aferren als guanys de les accions.

2.50 Aquell que està fixat en el buddhi ioga (intel·ligència pura), s'allibera de les conseqüències bones i dolentes de les virtuts i els vicis en aquesta mateixa vida. Per tant, esforça't per adorar el Senyor Suprem realitzant accions desinteressades! Treballa sota l'empara del buddhi ioga amb equanimitat tant en l'èxit com en el fracàs! El ioga és l'art de tota activitat!

2.50 Resideix en el Paravastha del Kriya i abandona els desitjos de les bones i males accions. Per fer-ho, roman en l'Estat Transcendental del Kriya i realitza totes les activitats, perquè el treball del ioga requereix destresa, una habilitat extremadament afinada. Això vol dir, fixant l'atenció de l'ull al Kutastha, mantenint l'alè quiet i immòbil a l'Anahata txacra, realitza totes les accions.

2.51 Per dedicar-se així a prestar servei devocional al Senyor, els grans savis i devots s'alliberen dels resultats del treball al món material. D'aquesta manera, queden lliures del cicle del naixement i la mort, i arriben a l'estat que es troba més enllà de tots els sofriments, el regne lliure de les misèries mundanes!

2.51 L'estat de comunió amb la Substància de Brahma s'assoleix realitzant accions lliures i desinteressades, desaferrades dels desitjos.

2.52 Quan la teva intel·ligència hagi creuat completament el dens bosc de la il·lusió, et tornaràs indiferent a tot el que s'ha sentit i a tot el que s'ha d'escoltar.

2.52 Quan t'hagis alliberat de la mentida i la il·lusió, aleshores no t'afectaran les paraules bones o dolentes; quan les sentis, no et causaran cap dolor.

2.53 Quan la teva intel·ligència ja no es deixi seduir per les interpretacions materialistes contradictòries dels Vedes, i quan s'alliberi de tots els altres lligams mentre roman fermament fixada en el Senyor Suprem, assoliràs el fruit del ioga, la consciència divina.

2.53 Habitant constantment en el So Omkar et tornaràs quiescent, estàtic, i assoliràs l'estat del ioga. Per tant, dedicat a escoltar el So Omkar permanentment.

2.54 Arjuna va dir: Oh, Keshava, quins són els indicis d'una persona la

intel·ligència de la qual està calmada i fixada en l'estat transcendental del samadhi? Com parla i quin llenguatge utilitza? Com s'asseu i com camina?

2.54 L'essència latent de foc en el cos (Arjuna) pregunta: quina és la intel·ligència calmada i la saviesa quiescent? Què és el samadhi i l'estat estàtic?

2.55 La Suprema Personalitat de Déu va dir: Oh, Partha! Un home es troba en estat de consciència transcendental pura quan abandona totes les varietats de desitjos sensuals i els que sorgeixen de la invenció mental i, quan la seva ment, purificada així, troba satisfacció completa en el goig del seu propi Atman. Aleshores se l'anomena ferm en la saviesa.

2.55 El Senyor Krishna a través del Kutastha clarifica: Tots els desitjos desordenats de la ment són errors, renuncia a ells i mitjançant el Kriya roman quiet i tranquil. Així rebràs la saviesa quiescent.

2.56 Aquell que no és pertorbat pels tres tipus de misèries –les del propi cos o ment, les dels altres i les dels semidéus o la natura–, que roman lliure en presència d'abundants oportunitats per a la felicitat sensual, i que és lliure dels aferraments, la por i la ira, és un savi de ment estable.

2.56 Quan hom pren refugi en l'Estat Transcendental del Paravastha del Kriya, la por i la ira desapareixen, la ment no es desanima davant la misèria i la tristesa, no té desitjos sensuals ni és alterada per la felicitat superficial. Això s'anomena l'Estat Estàtic.

2.57 Aquell lliure d'aferraments mundans, que no s'embriaga en la prosperitat ni es desespera en l'adversitat, que no lloa el bé ni menysprea el mal que li arriba, té fermament en la seva possessió el coneixement perfecte.

2.57 L'estat d'equanimitat davant dels successos bons i dolents indica que s'ha assolit l'establiment en la saviesa profunda.

2.58 Aquell que per pròpia voluntat és capaç d'apartar els sentits (indriyes) dels objectes percebuts pels sentits, tal com la tortuga guarda les extremitats dins la closca, té fermament en la seva possessió la comprensió veritable.

2.58 Aquell que pot veure sense mirar i que sembla que no miri inclús quan està mirant, s'ha estabilitzat en la saviesa quiescent.

2.59 L'ànima encarnada que ha pres el camí del desaferrament s'allibera dels plaers dels sentits, encara que el gust pels objectes dels sentits continuï. Tanmateix, inclús el gust per aquests objectes va desapareixent en l'ànima que troba el goig fixant la seva consciència en el Senyor Suprem Paramatma!

2.59 Accions lliures d'expectatives; menjar sense tastar. Així s'encén la visió de l'Absolut Brahma i s'entra en la quietud.

2.60 Oh, Arjuna! Els sentits són tan forts i impetuosos, que fins i tot arrossegueu per la força la ment d'un home amb bon judici que s'esforça per controlar-los.

2.60 Les percepcions sensorials (indriyes) són tan fortes que fins i tot una ment orientada cap al Kriya que practica l'autocontrol amb disciplina i abstinència, pot ser arrossegada.

2.61 Per tant, l'ànima ha de sotmetre els seus sentits amb harmonia i lliurar-se a Mi en el bhakti ioga per romandre sota el Meu refugi! Perquè només aquell que ha dominat els seus indriyes posseeix la intel·ligència estable!

2.61 Dominar tot els sentits i romandre unit a Brahma. Aquell que ha controlat les seves percepcions sensorials d'aquesta manera, ha afermat el seu intel·lecte i la seva saviesa.

2.62 Si pensa contínuament en els objectes dels sentits, l'ànima desenvolupa un aferrament cap a ells. L'aferrament dóna lloc a la luxúria, que al seu torn condueix al despertar de la ira.

2.62 Quan un desig foll roba la claredat de l'intel·lecte i desperta l'atracció carnal entre dues persones, ambdues s'obsessionen físicament i encenen un foc perjudicial. Després d'això, hom resta hipnotitzat i no recorda qui és, s'oblida del seu propi ésser.

2.63 La ira causa la deformació total de la percepció i d'aquesta deformació prové la pèrdua de memòria. La pèrdua de memòria disminueix l'energia de la consciència i, quan es destrueix la intel·ligència, es perd tota la direcció espiritual de la vida. Aleshores, es cau a l'oceà de l'existència material.

2.63 L'intel·lecte no es troba al seu lloc. Hi ha destrucció i pèrdua quan l'intel·lecte no és ferm, diligent i quiescent.

2.64 Però l'ànima que domina els seus indriyes i és lliure d'afecció i aversió, assoleix la puresa interior fins i tot mentre gaudeix d'objectes escaients a través dels seus sentits, obtenint tota la misericòrdia del Senyor!

2.64 Mitjançant la pràctica regular i diària de Kriya la ment es manté contenta i satisfeta.

2.65 Quan obté aquesta puresa, assolint l'estat joiós de la consciència de Krishna, l'ànima s'allibera de les tres menes de sofriments de l'existència terrenal. D'aquesta manera la consciència s'enforteix ràpidament i la intel·ligència queda ben establerta.

2.65 Quan la ment resta acontentada, totes les tristeses es dissolen i l'intel·lecte es manté ferm i quiescent.

2.66 Tanmateix, qui té una ment descontrolada no té la intel·ligència per comprendre la ciència de l'ànima. Una persona tan poc intel·ligent és incapaç de meditar en el Senyor Suprem. Una persona incapaç de realitzar aquesta meditació no pot assolir la pau i, sense pau, com és possible ser feliç?

2.66 Sense el Paravastha, l'Estat Transcendental del Kriya, no hi ha cap possibilitat de ser intel·ligent; l'intel·lecte és absent. Aquell que no ha experimentat el Paravastha del Kriya no té el sentiment amorós, li manca l'absorció en el Senyor. Si no està absorbit en aquest amor, no hi ha pau i, sense pau, on es pot trobar el goig?

2.67 La ment d'aquell que cedeix davant la pressió de les passions dels sentits desordenats és arrossegada com una barca per la tempesta!

2.67 Si les facultats sensorials estan agitades, l'intel·lecte no està quiet. Aleshores els sentits corromputs, com una tempesta, arrasen l'intel·lecte i la saviesa profunda desapareix.

2.68 Per tant escolta, oh tu, el de braços poderosos! Aquell els sentits del qual estan completament restringits dels seus respectius objectes sensorials és d'intel·ligència fixa!

2.68 Les percepcions sensorials (indriyes) realitzaran les seves funcions, simplement no et deixis controlar per elles. Si ho aconseguixes, la profunditat de la teva saviesa serà afermada.

2.69 La intel·ligència espiritual, que es dirigeix cap a l'ànima, és com la nit per a la gent comuna materialista, que està encantada per l'energia material. Aquell que ha afermat la seva saviesa, en canvi, roman despert en aquesta intel·ligència. I a la inversa, quan la intel·ligència s'absorbeix en els objectes sensorials, la persona comuna roman desperta, però per al savi que percep la realitat transcendental, aquesta consciència és la nit més fosca. En altres paraules, el savi accepta els objectes sensorials de manera adequada, sense aferrar-s'hi.

2.69 Focalitzar-se i restar en l'Estat Transcendental del Kriya permet residir a l'interior amb domini: aquest és l'estat de somni despert, els ioguis queden

absorbits en aquesta Dhyana. Per als que viuen només en el món fenomènic dels cinc elements aquest estat és fosc i provoca son. En canvi, aquells que segueixen aferrant els sentits a l'estat de vigília sense consciència, són considerats pels munis (els savis que han assolit espontàniament el silenci i tampoc tenen el desig de parlar), com a gent adormida en la foscor.

2.70 De la mateixa manera que innumbrables rius flueixen cap a l'oceà, el qual és sempre ple i quiet, sense causar-li cap pertorbació, de la mateixa manera, diversos desitjos flueixen cap a la ment d'algú que ha afermat la seva intel·ligència, però el seu equilibri mai es veu alterat. Només aquestes persones poden assolir la pau, no aquelles que s'esforcen sempre per satisfer els seus desitjos.

2.70 Lliure de desitjos, res em pertany; i jo tampoc sóc ningú. Quan sorgeix aquesta mena d'estat aleshores hi ha quietud i pau.

2.71 Només pot trobar la veritable pau la persona que ha renunciat d'aquesta manera als desitjos de complaure els sentits, que viu lliure dels aferraments, que ha renunciat a la cobdícia i està desproveïda del fals ego!

2.71 El Kriya és habitar en Brahma. Qui no ho pot fer queda completament capturat per la il·lusió. Qui no és iniciat en el Kriya persisteix en les atraccions exteriors grolleres.

2.72 Aquest és el camí de la vida espiritual i divina, l'estat de Brahma, oh Partha! Després d'assolir aquest estat, hom ja no pot ser enganyat. Si, en el moment de la mort, hom es troba en aquesta consciència encara que sigui per un moment, aconsegueix l'alliberament i entra al Regne de Déu.

2.72 Després de rebre la iniciació de Kriya i practicar fins al final, s'arriba a la fusió i a la dissolució amb Brahma; l'estat o la substància del Brahma Quiescent és assolida.

Així, en els gloriosos Upanishads del beneït Bhagavad Gita, la Ciència Eterna, l'Esriptura del Ioga, està anunciada la segona conversa entre Sri Krishna i Arjuna, anomenada: *Samkhya Ioga*.

CAPÍTOL 3 KARMA IOGA “Ioga mitjançant el Camí de l'Acció”

3.1 Arjuna va dir: Oh Janardana, si consideres que la intel·ligència relacionada amb el bhakti, el camí del coneixement, està més enllà de les modalitats i, per tant, és superior al camí de l'acció, aleshores, per què, oh Kesava, m'estàs involucrant en aquesta horrible guerra?

3.1 L'essència de foc que resideix al melic expressa: Si habitar en el Paravastha del Kriya és un tipus d'acció (karma), la pràctica mateixa del Kriya és una acció intensificada i augmentada. Aleshores perquè es proposa la pràctica com a quelcom de benèfic?

3.2 El meu enteniment està una mica desconcertat per les teves afirmacions aparentment ambigües. Per tant, si us plau, diga'm clarament quin camí em serà més profitós per assolir el teu goig!

3.2 El meu enteniment està confós a causa de paraules tan elevades. Per aquesta raó, diga'm quin camí em pot ser benèfic. En altres paraules: hauria de realitzar la pràctica de Kriya o seria preferible reposar en el Paravastha, l'Estat Transcendental del Kriya?

3.3 Sri Bhagavan va dir: Oh, immaculat Arjuna! Ja he explicat clarament que hi ha dos tipus de fe en aquest món. La fe dels pensadors empírics es troba en el camí del jnana ioga, i la dels ioguis consisteix en adorar el Senyor Suprem, oferint-li els fruits dels seus actes.

3.3 Mitjançant el Kutastha es revela: Anteriorment t'he explicat dues maneres per afermar la intel·ligència. Una és reposar en l'estat tranquil després de veure, sentir i comprendre per un mateix, l'altre és practicar el Kriya i habitar espontàniament en l'estat pacífic i estàtic.

3.4 Encara que s'abstingui de les accions, tal com es prescriu a les escriptures, l'ànima no es pot alliberar dels actes i la seva reacció, ni tampoc una persona amb un cor impur pot assolir la perfecció simplement renunciant a l'acció.

3.4 Sense practicar el Kriya no es pot afermar la saviesa. Si s'elimina el Kriya, fonamentar-se en l'Ésser Suprem no és possible. Si hom no s'estabilitza en l'Absolut Brahma, l'Ésser Suprem, aleshores els desitjos de les coses supèrflues no desapareixen. Sense l'extinció dels desitjos desordenats l'acompliment total és absent. En altres paraules, quan l'ànima és lliure dels desitjos s'assoleix la realització espiritual total. La realització espiritual confereix una ment

acomentada. Quan la ment extingeix els desitjos troba la benaurança.

3.5 Ningú pot, ni tan sols per un moment, restar veritablement inactiu, perquè la Prakriti obliga a actuar irremeiablement d'acord amb les qualitats que cadascú ha adquirit de les diverses modalitats de la naturalesa material!

3.5 Ningú pot estar sense fer cap acció (karma) ni tan sols un petit moment. La responsabilitat consisteix en executar totes les accions restant unit a l'acció en ella mateixa, aquesta és l'Acció Real. Perquè el Mestre de les accions, qui les realitza, és la Font del canal Sushumna de Brahma, en el qual hi ha l'univers sencer. Ell és l'Ésser Etern, Primordial, Omnipresent. Tothom fa les seves accions amb els elements de la ment, la intel·ligència i l'ego, habitant en els tres atributs de Sattva, Rajas, Tamas que es troben en els canals Ida, Pingala i Sushumna.

3.6 Una persona il·lusa que restringeix per la força els seus sentits exteriors mentre medita internament sobre els objectes materials s'enganya a ella mateixa; s'ha de reconèixer com a hipòcrita!

3.6 Aquell que habita el seu propi cor i no s'aferra al resultat de les seves accions, és bondadós. El que espera que les propensions sensorials li proporcionin la felicitat és un estúpid perquè la seva atenció s'ha desviat de l'Atman, de la seva pròpia ànima. i el seu comportament i tot el que fa és viscut des de la ment distreta; això és totalment fals.

3.7 En canvi, la persona sincera que mira de controlar amb la ment els sentits exteriors segons expliquen les Escripures i comença el karma ioga amb la consciència de Krishna, sense aferrament, és digne d'admiració!

3.7 Qui recull els seus sentits en l'intel·lecte afermat i, habitant en el Paravastha del Kriya, realitza totes les accions (karmes), està realment en l'estat de desaferrament. Aquest es pot anomenar bo ja que esdevé l'acció en ella mateixa.

3.8 Realitza els teus deures prescrits i les accions virtuoses, com ara cantar el gayatri mantra! Perquè l'acció és millor que la inacció. Si t'abstens d'actuar, ni tan sols podràs mantenir el teu cos!

3.8 Habita constantment en l'Estat Transcendental del Kriya, en totes les situacions, i actua sense desitjar les conseqüències de les accions. D'aquesta manera el viatge del cos podrà continuar.

3.9 L'activitat que es fa com un sacrifici en honor a Vishnu ha de realitzar-se, doncs, en cas contrari, el treball et lliga a aquest món material. Així que, oh, fill de Kunti! Exerceix els teus deures prescrits com a ofrenes al Senyor i, així, sempre romandràs lliure del captiveri!

3.9 Acompleix tots els teus deures lliure d'aferraments.

3.10 Al principi de la creació, el Senyor Brahma va crear a la humanitat juntament amb la llei de l'esperit de sacrifici. Després la va beneir dient: “Que prospereu amb aquest sacrifici perquè la seva execució us concedirà tot allò que es pot desitjar per viure feliç i aconseguir l'alliberament!”

3.10 Brahma en el moment de la creació va establir el ventall de les accions.

3.11 Que amb l'esperit de sacrifici pugueu complaure les Divinitats, i aleshores les Divinitats us complauran a vosaltres concedint-vos els beneficis desitjats! Actuant per a la seva causa, assolireu el bé superior!

3.11 Aquell que pensa en la seva deïtat desitjada fa que la mateixa deïtat pensi en ell. D'aquesta manera, l'intercanvi de tals sentiments mutus entre els dos atorga beneficis al devot.

3.12 Les deïtats, complagudes amb els sacrificis, també us complauran a vosaltres, i així, mitjançant la cooperació entre els homes i les deïtats, rebreu tots els regals necessaris i regnarà la prosperitat entre tots! En veritat, qui no respon als regals rebuts amb regals és un lladre!

3.12 Quan s'ofereix aliment a la deïtat estimada, si el devot mentre menja l'oferiment pensa que només ell s'alimenta i no pas Brahma, vol dir que el devot és un lladre.

3.13 Els virtuosos devots del Senyor s'alliberen de tota mena de pecats, perquè ingereixen menjar que primer s'ha ofert en sacrifici. Els altres, que preparen menjars només per al plaer personal dels sentits, realment mengen únicament pecats!

3.13 Habitant en el Paravastha del Kriya hom s'allibera de tots els pecats. Aquell que s'alimenta únicament per satisfer el seu propi cos és egoista i devora el pecat.

3.14 Tots els éssers vius neixen de cereals alimentaris, que es produeixen a partir de la pluja. La pluja cau a causa de la realització de sacrificis, i el sacrifici neix del compliment dels deures prescrits.

3.14 Tots els elements i fenòmens existencials han emanat de Brahma. L'aliment apareix gràcies a la pluja; els núvols apareixen a causa dels sacrificis; el sacrifici mateix apareix gràcies a les accions. Per tant, Brahma és Omnipresent, tot ho impregna.

3.15 Sàpigues que aquests deures estan prescrits dins dels Vedes i que els Vedes s'originen en Brahma, la Suprema Personalitat Divina. Per tant, la Veritat Absoluta que tot ho impregna sempre es troba en la realització del sacrifici!

3.15 Brahma s'ha originat a ell mateix a partir de l'Incognoscible No Manifestat, per aquesta raó Brahma es troba present en tots els sacrificis.

3.16 El meu estimat Arjuna! Aquell que a la Terra no segueix el cicle de la llei del sacrifici establerta pels Vedes, porta certament una vida plena de pecat. Aquesta persona viu en va, perquè només viu per a la satisfacció dels sentits.

3.16 Aquell que no comprèn ni respecta el cicle de la llei del sacrifici i realitza les seves accions per satisfer les propensions sensorials, viu una vida inútil sense significat.

3.17 Només aquell que ha trobat l'alegria i la satisfacció en l'Atman, la vida del qual està dedicada a la seva comprensió i és feliç únicament habitant en Ell, queda saciat plenament i és lliure dels deures terrenals.

3.17 En l'Estat Transcendental del Kriya no resta ni l'acompliment dels deures mundans.

3.18 Una ànima autorealitzada no necessita els beneficis que atorga fer els deures prescrits en aquest món, ni tampoc incorre en cap culpa quan no els compleix. Per aconseguir el seu propòsit, no li cal dependre de cap criatura.

3.18 Fins i tot si comet una acció equivocada o no fa absolutament res, com que habita en la totalitat dels cinc elements, no rep cap conseqüència negativa.

3.19 Per tant, aconsegueix permanentment els teus deures sense esperar cap recompensa! Doncs, en veritat, realitzant les accions d'aquesta manera, hom assoleix el Suprem!

3.19 Qui practica Kriya sense desitjar la recompensa assoleix l'Ésser Suprem.

3.20 Reis sants com Janaka van assolir la perfecció suprema complint els seus deures prescrits! Actua d'aquesta manera tu també, recordant la integritat de l'Absolut!

3.20 El Rei Janaka va fer les accions d'un Rishi, és a dir, va practicar Kriya. Va preservar la disciplina acomplint tots els deures i actes necessaris sense aferrar-se als fruits de l'acció i d'aquesta manera va mantenir la vida de la seva família i del seu regne.

3.21 Els homes comuns segueixen els passos d'un gran home, sigui quina sigui l'acció que executi. I les pautes que ell estableix mitjançant actes exemplars, el món sencer les segueix.

3.21 Els mortals inferiors o la gent que es troba en un estat més baix de consciència segueixen el comportament i l'estil de vida dels homes bons i virtuosos.

3.22 Oh, Partha! No em cal dur a terme deures prescrits (karma), perquè no hi ha res dins dels tres mons que no pugui assolir, ni hi ha res que desitgi assolir. Tot i això, sempre estic ocupat fent els meus deures!

3.22 Res s'hauria d'emprendre! L'estat d'acompliment i realització interior aniquila el desig d'adquirir més coses. Però l'existència mateixa sense l'execució del karma/acció requerida és impossible.

3.23 Doncs si jo deixés d'exercir amb cura els deures prescrits, oh, Arjuna, sens dubte tots els altres homes imitarien aquest exemple i seguirien el meu camí!

3.23 Sigui qui sigui i faci el que faci, l'ésser humà inevitablement encara seguirà el meu camí.

3.24 Si jo hagués deixat d'executar els meus deures prescrits, tots aquests mons s'haguessin arruïnats! Jo seria la causa de la creació d'una població no desitjada, i destruiria la pau de tots els éssers vius.

3.24 Si no executa els seus deures necessaris, aleshores Mahadeva causarà l'aniquilació de tots els regnes. Mahadeva significa l'alè i el Kutastha Brahma.

3.25 Una persona mancada de saviesa actua per interès, oh, Bharata! En canvi, el savi actua sense interès, pel bé comú de la gent!

3.25 L'existència materialista grollera és propensa a l'aferrament. Pel manteniment de la vida tots els actes/karmes s'han de fer sense interès pels resultats obtinguts.

3.26 Una persona sàvia no ha de pertorbar ni confondre la intel·ligència de les persones ignorants aferrades al món instruint-les perquè abandonin els seus deures prescrits! Més aviat, realitzant correctament les seves pròpies accions amb un estat mental serè i equànime, els ha d'ocupar en tota mena d'activitats que desenvolupin gradualment la seva consciència de Krishna.

3.26 No destapeu les falles de la intel·ligència d'aquells que no fan el Kriya, és a

dir, no els mireu amb superioritat per damunt de l'espatlla. Realitzeu totes els actes/karmes habitant en el Paravastha del Kriya.

3.27 Tots els aspectes de l'activitat material són realitzats per les tres forces vinculants de la naturalesa material (gunes), però una ànima, la intel·ligència de la qual està confosa pel fals ego i seduïda per l'amor propi, es diu a si mateixa: "Jo sóc el que actua!"

3.27 Els cinc elements estan imbuïts per la ment, l'intel·lecte i els tres atributs (gunes). Quan l'ego, seduït pel fals amor propi, abandona l'habitable de l'Atman, aleshores realitza les seves accions amb aferrament, com algú estúpid i ignorant. Per tant, tot el que s'ha fet d'aquesta manera és completament fals.

3.28 Oh, Arjuna de braços poderosos! Una ànima que posseeix la Veritat Absoluta coneix l'essència i la distribució de les tres forces vinculants de la naturalesa material, així com de les lleis del karma que les mobilitzen. D'aquesta manera no s'identifica falsament com l'actor.

3.28 Qui sempre habita al Kutastha pot comprendre la diferència entre els atributs (gunes) i les accions (karmes). Practica el Kriya i no malgastis els teus pensaments en qualsevol cosa.

3.29 Aquells que estan enganyats per les tres modalitats vinculants de la natura s'aferren als objectes sensorials. Els savis de coneixement complet no haurien de pertorbar aquestes persones menys intel·ligents, ja que la seva comprensió és incompleta.

3.29 Aquells que tenen una naturalesa malvada resten hipnotitzats pels tres atributs (gunes) de la Prakriti i totes les accions que fan estan sota l'embruix del seu amor propi.

3.30 Per tant, amb la ment fixada en l'Atman, ofereix-me totes les teves accions i sigues lliure de la cobdícia, l'egoisme i la letargia. Amb ple coneixement de Mi i afermant el teu intel·lecte, troba la calma i lluita, oh, Arjuna!

3.30 Oferint-Me tots els teus actes/karmes i realitzant el Kriya, t'alliberaràs de la mandra i la letargia.

3.31 Aquells que estan lliures de l'enveja i la propensió a trobar errors, que tenen una fe completa en Mi i que sempre segueixen els Meus ensenyaments amb devoció, no seran encadenats mai més per les seves accions!

3.31 Aquell que segueix el Meu ensenyament i que obeeix els Meus comandaments, habitant en Brahma, és alliberat de tots els pecats.

3.32 Però sàpigues que aquelles persones dements que cerquen criticar i no segueixen les Meves instruccions, queden desproveïdes de discriminació i discerniment. Enganyades i allunyades de tot coneixement veritable, es condemnen a elles mateixes i arruïnen qualsevol esforç per assolir la perfecció!

3.32 Aquell que no segueix el Meu ensenyament s'arruïna, ja que no pot habitar en Brahma.

3.33 Fins i tot les persones raonables amb coneixement procuren viure conformes a la seva disposició natural, en harmonia amb el món de la Prakriti, ja que tots els éssers vivents formen part d'ella! Què es pot aconseguir mitjançant la repressió dels sentits i l'oposició a la Prakriti?

3.33 Si hom s'identifica cegament amb els cinc elements i deixa que la seva ment es perdi divagant en qualsevol cosa, com pot dominar-se? En altres paraules, com es pot mantenir constantment en l'estat propici per practicar el Kriya?

3.34 L'aferrament i l'aversion de cadascú envers els éssers o objectes materials, depèn de la configuració de les seves percepcions sensorials (indriyes). Hom no ha de restar sota el control d'aquest aferrament i aquesta aversió, ja que tots dos són obstacles en el camí de l'autorealització!

3.34 Les percepcions sensorials realitzen les seves funcions, no et deixis controlar per elles, perquè distreuen la ment i impedeixen que s'afirmi en l'Atman.

3.35 És molt millor exercir els propis deures, encara que es facin imperfectament, que exercir els deures d'algú altre a la perfecció. És preferible trobar la mort mentre un executa el seu propi deure, que dedicar-se als deures aliens, ja que és perillós seguir el sender d'un altre!

3.35 És bo refugiar-se en el Paravastha del Kriya; desviar l'atenció cap a qualsevol altra direcció amb aferrament comporta la mort.

3.36 Arjuna va dir: Oh, Krishna, oh, descendent de Vrsni! Què és el que impulsa per la força a una persona a participar en accions pecaminoses, fins i tot si això va en contra de la seva voluntat?

3.36 L'essència latent del foc del cos expressa: Aleshores com és possible que l'Ésser Suprem, l'Absolut sigui forçat a cometre un pecat, tot i no alimentar cap desig de fer-ho?

3.37 El Senyor Krishna va dir: És la luxúria, la follia d'abusar dels objectes sensorials, que de fet es transforma en ira i neix de la passió insaciabla. És devoradora i extremadament temible! Sàpigues que és la principal enemiga

dels homes en aquest món!

3.37 Mitjançant el Kutastha es revela: El desig foll i l'ira que es desenvolupen a partir de l'atribut Rajas són enemics i grans pecadors.

3.38 Tal com el foc està encobert pel fum, com un mirall recobert de pols, o com l'embrió recobert pel ventre, de la mateixa manera, el veritable autoconeixement de l'ésser viu roman encobert pels diferents graus de luxúria!

3.38 El desig és com el foc recobert de fum. L'ira es camufla en el mirall brut. Quan bufa una mica de vent, queden al descobert.

3.39 Oh Arjuna, el veritable coneixement de l'ànima sàvia i la seva consciència pura està recoberta pel seu enemic etern en forma de luxúria. Aquesta luxúria crema com el foc i mai no es pot saciar!

3.39 El foc del desig dels Kriyabans (practicants de Kriya), està suprimit i embolcallat a l'interior. Si bufa una mica de vent desordenant els vayus (aires) interns, aquest foc s'encén immediatament i com que l'intel·lecte es torna egoista, apareix la ira.

3.40 Els sentits, la ment i la intel·ligència són els llocs que envaeix aquesta luxúria, a través dels quals ella cobreix la veritable saviesa de l'entitat vivent i la confon.

3.40 Les propensions sensorials no permeten que l'ésser reposi permanentment allà on hauria d'estar, és a dir, en l'Atman. Si qualsevol objecte material és percebut, un fort aferrament dels sentits es manifesta i hom resta desconcertat.

3.41 Per tant, oh Arjuna, el millor dels descendents de Bharata! Des del principi de la teva vida espiritual, controla els teus sentits (indriyes) per tal d'eliminar completament aquesta encarnació del mal (luxúria), que és la destructora tant de la saviesa com de la realització de la Meva consciència!

3.41 Per aquesta raó, primerament controla i extingeix les propensions sensorials i conquereix l'ira i l'aferrament que impedeixen a l'ànima realitzar el Yoni Mudra i practicar el Kriya.

3.42 Es diu que els sentits són superiors a la matèria grollera i que la ment és superior als sentits. La intel·ligència és superior a la ment, i ella, l'ànima, és superior fins i tot a la intel·ligència!

3.42 Els sentits es troben sota el poder de la ment. Quan la ment es torna quiescent es transforma en intel·ligència i, després d'això, quan l'intel·lecte

reposa en l'Estat Transcendental del Kriya, esdevé Brahma.

3.43 Oh, Arjuna de braços poderosos! En definitiva, sabent que l'ànima és superior als sentits, a la ment i a la intel·ligència materials, estabilitza la teva ment amb la intel·ligència pura, aferma't en l'Atman i amb la força espiritual destrueix aquest formidable enemic en forma de luxúria!

3.43 Habitant en el Paravastha del Kriya d'aquesta manera, l'estat estàtic i quiescent apareix automàticament per ell mateix. Quan la ment resti quieta, seràs capaç d'obtenir la victòria sobre el notori Kama (el déu hindú del desig groller, la gratificació sensual desordenada i la luxúria).

Així, en els gloriosos Upanishads del beneït Bhagavad Gita, la Ciència Eterna, l'Esriptura del Ioga, està anunciada la tercera conversa entre Sri Krishna i Arjuna, anomenada: *Karma Ioga*.

CAPÍTOL 4 JNANA IOGA “Ioga mitjançant la Saviesa Transcendental”

4.1 El Senyor Krishna va dir: Vaig transmetre la ciència eterna del ioga al déu del sol Vivasvan, el qual la va ensenyar a Manu, el pare de la humanitat: i el mateix Manu la va ensenyar després a Ikshvaku, fill de Vivasvan i primer rei de la terra.

4.1 Mitjançant el Kutastha es revela: Primerament vaig iniciar el Sol en aquest ioga, el Sol el va ensenyar a Manu (el primer legislador de la humanitat); Manu el va transmetre aleshores al Rei Ikshvaku.

4.2 Oh Arjuna! Aquesta ciència suprema del ioga va ser transmesa en successió discipular i els reis sants la van rebre d'aquesta manera, però amb el pas del temps, la línia de successió es va trencar i aquest ioga pràcticament va desaparèixer del món.

4.2 D'aquesta manera, a través dels llinatges de la successió discipular, els Rishis, els reis savis solars, van rebre la iniciació al Kriya. Durant el transcurs de les èpoques, aquest “Ioga Suprem” va entrar en decadència.

4.3 Aquesta antiquíssima ciència de la relació amb el Suprem te l'explico avui a tu, perquè ets el meu devot així com també el meu amic. Tu pots entendre el misteri més alt del ioga transcendental!

4.3 Avui et parlo d'aquest antic ioga perquè ets el meu company i el meu devot; per aquesta raó et comparteixo aquest missatge confidencial.

4.4 Arjuna va dir: Vivasvan, el déu del Sol, va néixer en temps antics, per la qual cosa és més gran que Tu. Com puc comprendre que en èpoques passades Tu li hagis ensenyat aquesta ciència a ell?

4.4 L'essència de foc que resideix al melic expressa: Com vas poder donar la iniciació al Sol, el naixement del qual és anterior al teu?

4.5 La Majestuosa Personalitat de Déu va dir: Oh castigador de l'enemic! Tant tu com jo hem passat per moltes vides. Jo les recordo totes, mentre que tu no.

4.5 Mitjançant el Kutastha es revela: Tu, igual que jo, has passat per nombrosos naixements. Jo recordo cadascun d'aquest naixements, en canvi, tu no en recordes cap.

4.6 Tot i que la Meva forma és l'Atman immutable i indestructible, i tot i que sóc el Senyor, Ishvara, de totes les entitats vives, tot i així em manifesto a través de la Prakriti en la Meva forma original d'eternitat, coneixement i felicitat.

4.6 No tinc naixement, ni mort ni destrucció. Sóc el Mestre de tots els elements. Marco el meu adveniment cada mil·lenni prenent refugi en la Mare Natura (Prakriti).

4.7 Oh descendent de Bharata! Sempre que hi ha un declivi de la rectitud i la religió i un augment de la injustícia i la irreligió, en aquell moment manifesto la Meva forma eternament perfecta en aquest món mundà.

4.7 Quan el Kriya s'oblida i queda obsolet, aleshores jo mateix genero el meu naixement per restablir aquesta Ciència Suprema.

4.8 Per salvar i protegir els meus devots purs, per derrotar els malvats i restablir fermament la religió, aparec en cada era.

4.8 Per alliberar els savis i per aniquilar a tots aquells que dirigeixen la seva atenció cap a qualsevol altra direcció excepte cap a Brahma, el Creador, jo senyalo el meu naixement en cada transició dels yugues (èpoques).

4.9 Oh, Arjuna! Aquell que coneix la naturalesa transcendental de La meva aparició i Les meves activitats, en abandonar aquest cos no torna a néixer de nou en aquest món material, sinó que arriba a La meva residència eterna.

4.9 El meu Adveniment i les meves accions provenen de l'Espai, del Buit Silenciós. Aquell que coneix això, i coneixent-me realitza el Kriya, no torna a néixer.

4.10 Estant alliberades del fals aferrament, del temor i la ira, restant totalment unides en Mi i refugiant-se en Mi, moltíssimes ànimes es van purificar en el passat mitjançant el Foc de la Meva Saviesa, i així totes van aconseguir despertar l'Amor Infinit per Mi.

4.10 Quan es transcendeixen els desitjos i s'abandona la por i la ira, l'ànima es torna omnipresent i fa de l'Atman el seu estimat. Així es converteix en una "coneixedora de Brahma" i, habitant perpètuament en el Kutastha i purificant-se completament, assoleix la santificació i entra en el Paravastha del Kriya.

4.11 Oh Partha! Tal com una persona em segueix i em serveix, de la mateixa manera jo el rebo i el recompens. Totes les ànimes avancen així en el Meu camí que inclou múltiples aspectes!

4.11 Qualsevol que Em lloï i pensi en Mi d'una manera determinada, de la mateixa manera jo penso i m'adreço a ell. És en el meu camí que tots els éssers caminen.

4.12 Aquells que cerquen l'èxit de les seves activitats en aquest món adoren els semidéus; així aconseguen ràpidament resultats en el món de la matèria gràcies a tals adoracions.

4.12 La gent adora les petites deïtats per aconseguir ràpidament els seus desitjos. Si adoren el Senyor sense cap desig, aleshores assoleixen igual de ràpid la realització espiritual, és a dir, el desig és transcendit.

4.13 El sistema quàdruple de varnes (brahmana, ksatriya, vaisya i sudra) va ser creat per mi segons les divisions de les qualitats (gunes) i el treball (karma). Tot i que sóc el creador d'aquest sistema, has de saber que en veritat sóc l'Immutable Immòbil!

4.13 Jo he creat les quatre menes de varnes. Jo sóc el Mestre i Senyor de tots.

4.14 El karma mai em pot lligar ni afectar perquè no desitjo el fruit de l'acció. Aquells que realment comprenen aquesta veritat sobre mi tampoc són lligats ni atrapats per les seves activitats!

4.14 No estic embolicat ni lligat per cap acció (karma) i no desitjo cap resultat. De la mateixa manera, aquell que Em coneix i coneix el seu propi Ésser, no queda confinat quan fa qualsevol acte.

4.15 Fins i tot els savis que van assolir l'Alliberament en l'antiguitat van dur a terme els seus deures prescrits, establint així l'estàndard per a la gent comuna. Per tant, també hauries de dur a terme la teva feina, seguint l'exemple d'aquestes autoritats predecessores!

4.15 Per aquest motiu, practica el Kriya, tal com els predecessors han fet.

4.16 Fins i tot els homes amb criteri es confonen en els seus esforços per determinar en què consisteix l'acció i en què consisteix la inacció. Per aquesta raó, t'explicaré la ciència del karma; coneixent-la t'alliberaràs del cicle més desfavorable de naixement i mort.

4.16 Acció (karma) i inacció (akarma), fins i tot els erudits no són capaços de comprendre-les correctament. Per aquesta raó t'explico el que s'anomena karma, el qual, comprès veritablement, et permetrà arribar a l'estat de salvació i alliberació de manera excel·lent.

4.17 L'acció, l'acció prohibida i la no-acció s'han d'entendre clarament, ja que la ciència del karma és molt profunda!

4.17 El karma/acció és el camí i el moviment dels éssers humans, per tant, cal comprendre l'acció, la inacció i l'acció inapropiada.

4.18 Aquell qui veu l'acció en la inacció i la inacció en l'acció és veritablement savi entre els homes. És un iogui i roman lliure en l'estat transcendental, tot i que realitza tota mena d'activitats.

4.18 El karma/acció que es realitza desitjant les conseqüències és akarma (acció corrupte). L'acció lliure del desig de les conseqüències és karma (acció pura), és a dir, Kriya. Realitzant el Kriya hom esdevé intel·ligent i reposa tranquil i quiescent en el Paravastha del Kriya; aquest és qui fa tot el treball/karma real a la terra!

4.19 Aquell la acció del qual està lliure de desig i anhel de plaer sensorial, havent cremat tots els desitjos superficials dins del foc del coneixement pur, és anomenat home erudit pels savis.

4.19 Lliure dels desigs de les activitats innecessàries, aquell que ha cremat tot el karma de la situació present i futura és deslliurat de les accions pecaminoses i s'anomena erudit (pundit). Els pundits d'avui en dia estan capgirats i diuen que és recitant el Chandi (una escriptura mística) que hom obtindrà això i allò.

4.20 Aquell que ha renunciat a l'afecció pels fruits del seu treball, que sempre està satisfet amb la seva pròpia felicitat interna i que no depèn de ningú per a la seva subsistència, és manté en la "no-acció", fins i tot estant plenament involucrat en tot tipus d'accions.

4.20 El que ha renunciat a desitjar les conseqüències dels actes i reposa en l'eterna satisfacció, fins i tot quan realitza totes les accions/karmes, no està fent absolutament res.

4.21 L'home que posseeix una comprensió tal, actua amb la ment i la intel·ligència perfectament controlades i unides a l'Atman, abandona tot sentit de propietat de les seves possessions i actua únicament per satisfer les necessitats bàsiques de la vida. Obrant així, no és afectat per reaccions pecaminoses.

4.21 Sense cap expectació, posant l'ànima al Kutastha i fent cas omís de les atraccions materialistes, si hom únicament realitza el Kriya en aquest cos, ni un sol pecat pot romandre.

4.22 Aquell que està satisfet amb tot el que li arriba per si sol, que tolera les

dualitats com ara la calor i el fred, que està lliure d'enveja i que es manté equilibrat en l'èxit i el fracàs, fins i tot mentre realitza una acció, no hi està lligat.

4.22 Si es tenen desitjos es satisfan amb qualsevol cosa que es presenti, sense ego, sense conflictes, amb un estat equànime en el guany i la pèrdua. El que realitza les accions d'aquesta manera no està lligat per res, malgrat que executa totes els actes.

4.23 Per a una persona desproveïda d'afeccions materials i passions terrenals, la ment de la qual està situada en el coneixement transcendental i que realitza les seves accions com a ofrenes sacrificials al Suprem, totes les reaccions al seu karma passat queden anul·lades, s'allibera i assoleix l'etapa de la “no-acció” en harmonia amb l'Absolut sencer.

4.23 Habitant en l'Atman, la pròpia ànima va més enllà dels desitjos i veu a Brahma en totes les activitats.

4.24 La Vida de Brahma és un Sacrifici que es manifesta amb una Aparença Flamejant. Només es pot conèixer amb l'ajuda del mateix Brahma. En fer el sacrifici, els instruments, els ingredients, el lloc i el sacerdot mateix, tots ells són Brahma, és a dir, de naturalesa espiritual. Així, immers en la consciència de Krishna, el devot assoleix el Regne Celestial.

4.24 L'ofrena és Brahma, el menjar és Brahma, el foc del cor és Brahma, alimentar algú també es Brahma. Per dirigir-se cap a Brahma, la solució oferida també es Brahma.

4.25 Els karma-ioguis adoren perfectament als semidéus oferint sacrificis cerimonials, mentre que els jnana-ioguis ofereixen totes les seves activitats com a ofrenes mitjançant el servei al Foc Sacrificial de la Veritat Absoluta.

4.25 La Visió del Kutastha també és Kriya; és a ell a qui adoren els ioguis amb l'Omkar Kriya. Mitjançant l'ofrena (yajna), la invocació a la mateixa ofrena és realitzada; (Thokar Kriya) amb l'alè segellat.

4.26 Els celibataris de tota la vida ofereixen la seva oïda i els altres sentits al foc de la ment controlada, mentre que els caps de família sacrifiquen els diversos estímuls sensorials, com ara el so, al foc dels sentits.

4.26 Escoltant el So Omkar.

4.27 Altres ioguis ofereixen les activitats de tots els seus sentits i els aires vitals (vayus) al Foc de l'Atman, el qual els il·lumina amb la seva saviesa.

4.27 Practicar el Kriya és millor que esperar passivament a l'acompliment de la totalitat dels karmes dels sentits, és a dir, cal mirar en permanència el Kutastha.

4.28 Alguns realitzen sacrificis donant les seves possessions en caritat, alguns realitzant austeritats, alguns practicant el ioga del misticisme òctuple i altres estudiant els Vedes i adquirint coneixement transcendental. Tots els que fan aquests esforços segueixen vots estrictes.

4.28 Poder veure el Kutastha és ben superior que realitzar ofrenes en la fulla de l'arbre de les pomes daurades. L'Estat Transcendental del Kriya és molt millor que aquestes ofrenes, ja que allà res subsisteix, només l'espai incommensurable del Buit Silenciós.

4.29 D'altres, que són fermes en el control de la força vital (pranayama), ofereixen la respiració ascendent (prana) a la respiració descendent (apana) i, a l'inrevés, ofereixen la respiració descendent a la respiració ascendent. Havent aturat així tant la respiració ascendent com la descendent, entren en un estat transcendental i es dediquen a controlar els diversos aires vitals. Alguns, mentre regulen el procés d'alimentació, ofereixen la seva respiració ascendent a la respiració descendent mateixa, com a sacrifici.

4.29 Elevar i descendir és l'Omkar Kriya! Oferir el prana al Prana és el Thokar Kriya!

4.30 Tots ells, encara que siguin aparentment diferents, coneixen l'essència de l'esperit de sacrifici i purifiquen el seu destí de les reaccions pecaminoses. Com que ja han provat el nèctar dels resultats dels sacrificis, avancen cap a la Residència Suprema de l'Etern Brahma!

4.30 Després d'una pràctica constant i ardent de Kriya, l'ambrosia es manifesta i hom entra en el Brahma Immortal, és a dir, el Paravastha del Kriya.

4.31 Oh, el millor dels Kurus! Una persona que no realitza sacrificis no pot ni tan sols assolir la minsa felicitat de la qual es pot gaudir en aquest planeta Terra. Com podria, doncs, assolir la felicitat dels planetes dels semidéus i altres?

4.31 El Paravastha, l'Estat Transcendental del Kriya!

4.32 Els Vedes aproven tots aquests diferents tipus de sacrificis a Brahma, i has de recordar que tots ells es generen mitjançant els deures prescrits i tota mena de treballs. Comprenent d'aquesta manera els diferents sacrificis, aconseguiràs alliberar-te!

4.32 Hi ha moltes tipus d'accions (Kriyes) com aquestes mitjançant les quals hom pot esdevenir un “Conversador de Brahma” i assolir l'alliberació, que és l'Estat Estàtic!

4.33 Oh, castigador de l'enemic! El sacrifici interior que produeix el desvetllament de la saviesa és millor que el sacrifici exterior de les possessions materials. Al capdavant, oh, fill de Partha, la realització de tots els deures prescrits culmina en el coneixement transcendental!

4.33 El sacrifici interior fet amb Saviesa és millor que tots els altres sacrificis i per això la Jnanayajna (ofrena de coneixement) és superior als altres tipus d'ofrenes. Inicialment es creen molts aferraments degut al karma fet amb expectatives dels resultats, els quals desapareixen després en el Paravastha del Kriya.

4.34 Comprèn aquest coneixement transcendental oferint les teves reverències al mestre espiritual, que imparteix aquesta saviesa, fent-li preguntes rellevants i prestant-li servei. Aquells que tenen percepció directa de la Veritat Suprema Absoluta i que estan ben versats en la importància de les escriptures, et poden il·luminar instruint-te en aquesta ciència!

4.34 Si algú s'ofereix a servir un mestre espiritual realitzat i li fa preguntes amb reverència i obediència, aquest revelarà la seva saviesa.

4.35 Havent obtingut el veritable coneixement provinent d'una ànima realitzada, mai no tornaràs a ser víctima de l'engany. Mitjançant la saviesa, percebràs tots els éssers vius com a ànimes espirituals i els veuràs en Mi, l'Atman, la Superànima que tot ho impregna.

4.35 La saviesa capaç de foragitar tota il·lusió i engany i amb la qual l'ànima s'orientarà cap a l'Atman serà revelada.

4.36 Fins i tot si ets el més pecador dels pecadors, podràs creuar completament l'oceà de tots els pecats i patiments refugiant-te en aquesta barca de saviesa transcendental!

4.36 Inclús si hom és un pecador consumat també pot ser alliberat de tots els pecats.

4.37 Oh Arjuna, així com un foc ardent crema la llenya fins a reduir-la a cendres, de la mateixa manera, el foc de la saviesa transcendental crema fins a reduir a cendres les reaccions a tot tipus de karma!

4.37 En l'Estat Transcendental del Paravastha del Kriya tots els pecats són incinerats.

4.38 En aquest món no hi ha res tan sublim i purificador com la saviesa transcendental! Aquest coneixement és el fruit madur de tot misticisme. L'ànima que ha assolit la completa perfecció en l'adoració del Senyor Suprem treballant sense afecció al fruit del seu deure prescrit, rep en el bon moment i espontàniament aquest coneixement dins del seu cor.

4.38 Quan s'habita contínuament en el Paravastha del Kriya l'ànima és purificada i en l'instant adequat s'encén la visió de l'Atman. D'aquesta manera tot es perfecciona en un mateix i espontàniament es rep la saviesa interior.

4.39 Qui sigui fidel obtindrà la saviesa! El que ha conquerit els seus sentits i adora el Senyor Suprem treballant sense aferrament al fruit del seu deure rep aquest coneixement transcendental i, d'aquesta manera, assoleix ràpidament la Suprema Pau Espiritual i arriba als mons superiors

4.39 Si es controlen els indriyes (sentits) i es fa el Kriya amb reverència s'entra en el Paravastha del Kriya. Habitant a l'interior del Paravastha, l'estat de: "Jo no sóc ningú ni res em pertany" s'assoleix ràpidament.

4.40 Per contra, els ignorants, els infidels i els que dubten de les Escripures revelades s'arruïnen i caminen cap a la seva perdició! Una ànima incrèdula no pot assolir el benestar ni la felicitat en aquest món ni en el següent!

4.40 Les persones ignorants i irreverents sempre entretenen els dubtes i els conflictes i per tant no poden gaudir de la felicitat en aquesta vida ni en la vida dels mons superiors.

4.41 Oh Dhananjaya, guanyador de riqueses! Aquells que amb el ioga han renunciat a les falses accions i que amb la saviesa han demolit els seus dubtes, s'estableixen en l'Atman. Aquestes ànimes ja no poden ser mai més encadenades pels seus actes/karmes!

4.41. Quan habita en l'Estat Transcendental del Kriya, l'ànima no pot ser atrapada ni confinada per cap acció.

4.42 Per tant, oh descendent de Bharata, amb l'espasa de la saviesa talla els dubtes del teu cor que neixen de la ignorància! Ara que has pres refugi i estàs armat amb el ioga, aixeca't i prepara't per a la batalla!

4.42 Per aquesta raó, roman en l'Atman i practica el Kriya contínuament!

Així, en els gloriosos Upanishads del beneït Bhagavad Gita, la Ciència Eterna, l'Escriptura del ioga, està anunciada la quarta conversa entre Sri Krishna i Arjuna, anomenada: *Jnana Ioga*.